

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Ansgars Eftermæle

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 164. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_312_7-txt-shoot-idm1343.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

I fire Maaneder og derover varede hans sidste smertelige Sygdom, som var en stedsevarende Blodgang, men han leed uden Knur eller Klage, og sagde med Job: have vi modtaget det Gode af Herrens Haand, skulde vi da ikke ogsaa modtage det Onde. Der Julen var ude, begyndte han imidlertid inderlig at længes efter sin Opløsning, og ønskede paa Mariæ Renselses Dag at indgaae i Guds Rige. Sit Huus havde han beskikket, i det han besørgede Afskrifter af Pave-Bullen om Nordens Kirke-Sager, afsendte hardtad til alle Biskopper i Riget, samt til Kong Ludvig, hvem han tillige ved et Brev i sit eget Navn, stræbde at lægge det Værk paa Hjerte, der, saalænge han aandede, aldrig kom af hans Tanker. Et Giæstebud lod han berede for sine Klerke og de Fattige, og trende store Voxlys støbe, som Kyndelmisse-Aften skulde tændes for Jomfru Marias, Peders, og Johannes den Døbers Altere, og det var hans Ønske, at disse, som i hint Drømmesyn vare hans Ledsagere, nu ogsaa maatte hjembære hans Sjæl. Saasnart det gryede ad Dag, lod han, som sædvanlig, holde Morgen-Sang for sig, og det næsten af alle Byens Præster, forordnede hvorover der skulde prædikes, og fastede, indtil Høi-Messen var ude. Efter nu at have gjort sit Maaltid, som dog kun bestod af en Bid og nogle Draaber, tilbragde han hardtad hele Dagen og den følgende Nat med gudelige Formaninger, deels til alle de Nærværende, og deels til hver især, men først og sidst udtrykte han sin inderlige Omsorg for den spæde Plantning i Norden. Da Brødrene om Natten sang Litaniet og de brugelige Psalme-Bønner for et saligt Endeligt, mindede han dem om, til Herrens Priis at istemme: O store Gud vi love dig, og Troes-Psalmen efter Athanasius. Saasnart det dagedes, lod han Messen holde, annammede den hellige Nadvere, og bad, med oprakte Hænder, Herren tilgive dem der havde syndet imod ham. Saalænge han nu formaaede, gientog han idelig de Skriftens Sprog: Herre! for din Godheds Skyld, kom mig ihu efter din Barmhertighed! Gud! vær mig Synder naadig! Herre! i din Haand befaler jeg min Aand, du forløste mig, Herre, du Sandheds Gud! Da han blev for svag til at tale, bad han en af Brødrene sjunge idelig de samme Vers for sig, og med sine Øine mod Himlen befoel han sig Guds Naade i Vold, og opgav sin Aand. Ansgar døde 865 3die Februar, i sit 64de Aar..